

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114206587
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114206587.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľov: 1/ B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., Z. XXXX/XX, štátny občan SR, 2/ Q. I., nar. X.X.XXXX, bytom I. O. XXX, štátna občianka SR, obaja právne zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47234466 proti odporcovi: INFINANCE CREDIT s.r.o., Jilemnického 2, Trenčín, IČO: 44732911, v konaní o zaplatenie 4.250 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľom sumu 4.240 Eur a nahradiť navrhovateľom trovy právneho zastúpenia vo výške 1.445,87 Eur, do rúk právneho zástupcu navrhovateľov, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia návrhom podaným elektronicky dňa 21.3.2014 a písomne doplneným dňa 24.3.2014 sa domáhali, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť im sumu 4.250 Eur a náhradu trov konania. V návrhu uviedli, že dňa 23.3.2010 uzatvorili s odporcom úverovú zmluvu, na základe ktorej im odporca poskytol úver v sume 7.000 Eur, ktorý bol následne dodatkom č. 1 zo dňa 30.6.2010 navýšený na sumu 12.000 Eur, a dodatkom č. 2 zo dňa 2.9.2010 navýšený na sumu 15.000 Eur. Navrhovatelia vyplatili odporcovi titulom zmluvy o úvere sumu 19.250 Eur. Pretože predmetná úverová zmluva vrátane jej dodatkov obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, požadovaný úrok prevyšuje úroky požadované bankami a úrok je aj v rozpore s dobrými mravmi, je dohoda o odplate neplatná, odporca nemal nárok na odplatu. Preto si navrhovatelia z titulu bezdôvodného obohatenia proti odporcovi uplatňujú sumu 4.250 Eur. Navrhovatelia uplatnený nárok hmotnoprávne opreli o ustanovenia § 39, § 53 ods. 6, § 451, § 456 Občianskeho zákonníka.

V písomnom doplnení návrhu zo dňa 22.9.2014, učenom zaručeným elektronickým podpisom, navrhovatelia uviedli, že titulom úveru zaplatili odporcovi poplatok za poskytnutie úveru 100 Eur, splátky počas trvania úveru v sume 1.350 Eur a dňa 21.3.2011 sumu 17.690 Eur. Ďalej uviedli, že celú zmluvu o úvere s jej dodatkami treba považovať za absolútne neplatný právny úkon. Navrhovatelia uhradili odporcovi na základe absolútne neplatnej zmluvy celkovú sumu 19.250 Eur, teda o 4.250 Eur viac ako mal odporca nárok. Poukázali na to, že odplata za poskytnutý úver dosiahla úroveň 36% ročne, čo niekoľko násobne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. V rovnakom období poskytovali spotrebiteľské úvery Z., Q.A. za úrok v sadzbe 10,90%, Z., a.s. za úrok v sadzbe 8,82 až 18,25%, E. K., a.s. za úrok v sadzbe 5,4%, U. K., a.s. za úrok v sadzbe 7,9%, 8,5%, A.Á. A., a.s. za úrok v sadzbe 8,9%, O. K., a.s. za úrok v sadzbe 9,90%, F. K., a.s. za úrok v sadzbe 9,99%. Navrhovatelia majú za to, že hoci nie je stanovený limit výšky úrokov z úveru, konečná výška úroku nie

je neobmedzená, pričom v danom prípade dohoda o úrokovej sadzbe 36% ročne je v rozpore s dobrými mravmi, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na neprospech spotrebiteľa, a v tomto smere poukázali na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co 3/2011 zo dňa 28.9.2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/313/2010-99 zo dňa 9.11.2010, a ďalšie rozhodnutia iných súdov, v zmysle ktorých ak nebanková spoločnosť poskytuje úvery pri úrokoch niekoľko násobne vyšších oproti priemeru bánk, ide o úroky absolútne neplatné pre rozpor s dobrými mravmi.

Odporca v písomnom podaní zo dňa 17.2.2015 s návrhom nesúhlasil. Poukázal na to, že podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t.j. k 23.3.2010 platilo, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy, pričom pre účely § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 23.3.2010 sa mal na myslí zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov. Keďže v prípade úverovej zmluvy zo dňa 23.3.2010 sa však jednalo práve o úverový vzťah založený podľa zákona č. 258/2001 Z.z., je zrejmé, že v danom prípade nie je možné na posudzovanie primeranosti výšky odplaty za poskytnutie úveru vôbec aplikovať ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 23.3.2010, ale príslušné ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 23.3.2010, a to najmä § 3 ods. 10. Podľa § 3 ods. 10 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 23.3.2010 platilo, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády. Odporca preto tvrdí, že je neprijateľné a navzájom zjavne protichodné, ak navrhovatelia na jednej strane tvrdia, že právny vzťah z Úverovej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX je vzťahom zo spotrebiteľského úveru podľa zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 23.3.2010 a na druhej strane navrhovatelia poukazujú na znenie ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 23.3.2010, ktoré sa však vzťahuje na prípady spotrebiteľských zmlúv, ktorých predmetom síce je poskytnutie peňažných prostriedkov, avšak nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže podľa právneho názoru odporcu je potrebné, vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, právny vzťah z úverovej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX považovať za vzťah zo spotrebiteľského úveru podľa zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 23.3.2010, je možné otázku primeranosti dojednanej odplaty posudzovať len cez kritéria uvedené v § 3 ods. 10 tohto právneho predpisu v znení účinnom ku dňu XX.X.XXXX. Odporca v tomto smere preto namieta i navrhovateľmi prezentovanú „citáciu“ ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 23.3.2010 v zmysle čl. II. podaného návrhu na začatie konania, nakoľko táto podľa odporcu, vôbec nezodpovedá zákonnému zneniu tohto ustanovenia v rozhodnom období. Odporca v zmysle ust. § 100 ods. 1 vety druhej Občianskeho zákonníka vzniesol námietku premlčania uplatneného práva navrhovateľov. Navrhovatelia si svoj nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle obsahu podaného návrhu na začatie konania uplatnili až po márnom uplynutí dvojiročnej subjektívnej lehoty v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odporca má totiž za to, že v prípade, ak navrhovatelia si voči odporcovi splnili svoj záväzok z úverovej zmluvy úhradou sumy vo výške 17.690,- Eur dňa 21.3.2011 tak ako to napokon vyplýva z listinných dokladov predložených samotnými navrhovateľmi, je nepochybné, že práve tento okamih bol rozhodujúcim časovým okamihom, od ktorého začala navrhovateľom voči odporcovi plynúť dvojiročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia a táto navrhovateľom márne uplynula ešte v marci roku 2013. Keďže navrhovatelia si svoj nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia voči odporcovi uplatnili až svojím návrhom zo dňa 17.3.2014, urobili tak navrhovatelia zjavne po márnom uplynutí zákonom stanovenej dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby a preto nie je možné, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu, navrhovateľom toto premlčané právo priznať.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov 1/, 2/, konateľa odporcu, oboznámením doplnenia návrhu zo dňa 22.9.2014, písomného vyjadrenia odporcu k návrhu zo dňa 17.2.2015, prehľadu úrokových mier úverov, dokladov o čiastočných úhradách zo dňa 21.4.2010, 21.5.2010, 21.6.2010, 21.7.2010, 25.8.2010, príjmového pokladničného dokladu na sumu 100 eur bez uvedenia dátumu, výdavkových pokladničných dokladov zo dňa 23.3.2010, 30.6.2010, oznámenia o splatení úveru z 21.3.2011, oznámenia o výške záväzku zo dňa 11.11.2010, úverovej zmluvy č. 33050 zo dňa 23.3.2010, dodatku č. 1 k úverovej zmluve zo dňa 30.06.2010, dodatku č. 2 k úverovej zmluve zo dňa 2.9.2010,

zmluvy o záložnom práve zo dňa 23.3.2010, dodatku č. 1 k zmluve o záložnom práve zo dňa 30.06.2010, záznamu o úhrade zo dňa 22.3.2011, a zistil nasledovné:

Dňa XX.X.XXXX bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. úverová zmluva č. XXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“) medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľmi 1/, 2/ ako dlžníkmi. Predmetom zmluvy bol záväzok odporcu poskytnúť navrhovateľom úver vo výške 7.000 Eur. Navrhovatelia sa zaviazali zaplatiť odporcovi poplatok 100 eur za poskytnutie úveru. Doba splatnosti úveru je 6 mesiacov. Úver sa navrhovatelia zaviazali splácať odporcovi v 6 mesačných splátkach, z ktorých prvých 5 splátok bolo vo výške 210 Eur a zročných od 23.4.2010 do 23.8.2010 a posledná splátka bola vo výške 7.210 Eur a zročná dňa 23.9.2010. Tento splátkový kalendár je uvedený v čl. III bod 3. zmluvy o úvere, pričom v čl. III bod 4. je stanovené, že v jednotlivých splátkach sú zahrnuté úroky, v poslednej je zahrnutá aj istina úveru. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 36% ročne. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená v sume 8.360 Eur a celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú uvedené vo výške 1.360 Eur. V Zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 46,61%, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov je uvedená vo výške 61,16%. Dátum splatnosti prvej splátky je uvedený 23.4.2010, dátum splatnosti poslednej splátky 23.9.2010. V zmluve sú navrhovatelia označení ich menom, priezviskom, rodným číslom, dátumom narodenia, adresou trvalého pobytu.

Pohľadávka odporcu zo zmluvy o úvere bola zabezpečená na základe zmluvy o záložnom práve zo dňa XX.X.XXXX zriadením záložného práva na dome navrhovateľov súp. č. XXX na parcele KNC č. XXX/X, parc. KNC č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², KNC č. XXX/X záhrady o výmere XXX m², zapísané na LV č. XX k.ú. I. O..

Navrhovatelia ako dlžníci a odporca ako veriteľ uzavreli dňa 30.6.2010 dodatok č. 1 k zmluve o úvere č. 33050, predmetom ktorého bolo navšenie pôvodného úveru 7.000 Eur o čiastku 5.000 Eur, teda na sumu 12.000 Eur. Doba splatnosti ako aj dátum zročnosti prvej mesačnej a poslednej mesačnej splátky, výška úrokovej sadzby ostali rovnaké. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená vo výške 46,58%, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 30,58%. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená v sume 13.810 Eur a celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú uvedené vo výške 1.810 Eur. Výška mesačných splátok bola upravená tak, že prvé tri splátky boli vo výške 210 Eur, štvrtá a piata splátka vo výške 360 Eur a šiesta splátka vo výške 12.360 Eur.

Dodatkom č. 2 zo dňa 2.9.2010 sa účastníci dohodli na zmene splatnosti úveru zo 6 mesiacov na 12 mesiacov a zmene výšky istiny úveru zo sumy 12.000 Eur na 15.000 Eur. Konečná splatnosť úveru bola uvedená 23.3.2011, ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená vo výške 44,80%. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená v sume 19.600 Eur a celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú uvedené vo výške 4.600 Eur. Podľa nového splátkového kalendára prvá splátka bola zročná dňa 23.4.2010, posledná dňa 23.3.2011, všetky splátky boli zročné vždy do 23. dňa v mesiaci, prvá až tretia splátka boli vo výške 210 Eur, štvrtá a piata splátka vo výške 360 Eur, 6. až 11. splátka boli vo výške 450 Eur a posledná splátka vo výške 15.450 Eur.

Z výdavkových pokladničných dokladov vyplýva, že navrhovatelia od odporcu prevzali dňa 23.3.2010 sumu 7.000 Eur, dňa 30.6.2010 sumu 5.000 Eur. Odporca od navrhovateľov prijal poplatok za poskytnutie úveru v sume 100 Eur.

Z predložených dokladov o úhradách vyplýva, že navrhovatelia odporcovi titulom úveru uhradili v dňoch 21.4.2010, 21.5.2010, 21.6.2010 sumu 210 Eur x 3, v dňoch 21.7.2010 a 25.8.2010 sumu 360 Eur x 2.

Odporca v liste zo dňa 11.11.2010 navrhovateľom oznámil, že zostatok nesplateného úveru k 18.11.2010 predstavuje 17.690 Eur. V liste zo dňa 21.3.2011 odporca navrhovateľom oznámil, že dňom 21.3.2011 bol úver titulom predmetnej zmluvy o úvere v plnej výške uhradený.

Na pojednávaní navrhovateľ 1/ žiadal, aby súd návrhu vyhovel. Uviedol, že úver si navrhovatelia od odporcu vzali niekedy v roku 2010 v meste L., kde bola podpísaná zmluva. Úver bol vzatý na rekonštrukciu rodinného domu, zakúpili sa zaň plastové okná. Sumy a dátumy čiastočných úhrad úveru vyplývajú z listinných úhrad, ktoré predložili navrhovatelia. Navrhovatelia úver preplatili. O tom, že úrok, ktorý navrhovatelia odporcovi zaplatili spolu s istinou úveru je neprimerane vysoký, sa navrhovateľ

1/ po prvý krát dozvedel asi v marci 2014, keď ho kontaktovala navrhovateľka 2/, ktorá sa od tretej osoby dozvedela, že úroky sú neprimerane vysoké a preto navrhovatelia oslovili advokátsku kanceláriu, ktorá ich v tomto konaní zastupuje. Záznam o úhrade dlhu zo dňa 23.2.2011 a príjmový pokladničný doklad vyhotovené exekútorom B.. C. B., nesúvisia s predmetným úverom, ktorý si vzali navrhovatelia od odporcu, bol zrejme k listinám priložený omylom.

Navrhovateľka 2/ na pojednávaní trvala na podanom návrhu. Od odporcu si spolu s navrhovateľom 1/ vzali úver na základe zmluvy z marca 2010 na financovanie rekonštrukcie nehnuteľnosti, rodinného domu, ktorý navrhovatelia vlastnili. Následne bolo potrebné dofinancovať rekonštrukciu nehnuteľností a preto navrhovatelia uzatvorili s odporcom dodatok č. 1 a č.2 k zmluve o úvere, na základe ktorých im odporca vyplatil ďalšie peniaze. Úver navrhovatelia spočiatku splácala v dojednaných splátkach. Potom sa navrhovatelia dostali do finančnej tiesne, navrhovateľka 2/ stratila zamestnanie a preto neboli schopní splácať úver podľa splátkového kalendára. Na zabezpečenie pohľadávky z úveru bol na rodinný dom a pozemky navrhovateľov zriadené záložné právo v prospech odporcu na základe zmluvy o zriadení záložného práva uzatvorenej medzi účastníkmi. Keďže navrhovatelia nestíhali splácať úver, oslovili pána Júliusa Partla, ktorý im pomohol úver v marci 2011 vyplatiť odporcovi a na ktorého prepísali navrhovatelia vlastnícke právo k rodinnému domu i k pozemkom, na základe kúpnej zmluvy. V marci 2011 navrhovatelia odporcovi vyplatili čiastku cca 17.000 Eur, konkrétna suma vyplýva z listín. O tom, že v zmluve o úvere bol dojednaný neprimerane vysoký úrok, sa navrhovateľka 2/ dozvedela minulý rok, keď prepočítavala údaje z úverovej zmluvy. Pokiaľ ide o splátkový kalendár uvedený v čl. III bod 3 zmluvy o úvere, z neho navrhovateľke nie je zrejmé, aká čiastka z jednotlivých mesačných splátok pripadá na istinu, aká na úrok a aká na poplatok.

Právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní uviedol, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky: výšku úroku dojednanú v zmluve, skutočnosť, že posledná 6. splátka úveru bola v likvidačnej výške 7.210 eur oproti predchádzajúcim piatim mesačným splátkam vo výške 210 eur, povinnosťou odporcu ako dodávateľa bolo plnenia navrhovateľov ako spotrebiteľov započítavať najskôr na istinu úveru a až potom na úroky. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/208/2009 zo dňa 14.9.2010. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj ustanovenie čl. XVII bod 4 zmluvy o úvere, na základe ktorého sa zmluvný vzťah založený predmetnou zmluvou má riadiť Obchodným zákonníkom. Poukázal aj na to, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. a to výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov, prípadne poplatkov. Navrhovatelia svoj nárok uplatnili včas pred uplynutím premlčacej doby. Navrhovateľka 2/ sa o tom, že odporca sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, dozvedela až potom ako kontaktovala svojho právneho zástupcu, ktorý po naštudovaní predmetných listín jej vysvetlil, v čom spočíva bezdôvodné obohatenie a k tomu došlo v marci 2014. Právny zástupca navrhovateľov poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. US 413/2013 - 9 na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo121/2009, z ktorých vyplýva, že premlčacia doba ohľadne uplatnenia práva na vydanie bezdôvodného obohatenia plyní od momentu, kedy sa oprávnená osoba dozvedela o skutkových okolnostiach, z ktorých je možné vyvodiť, kto a v akej výške sa na jej úkor obohatil. Právny zástupca dodal, že navrhovatelia vyplatili odporcovi poplatok 100 eur za poskytnutie úveru a poplatok 100 eur za jedno z navýšení úveru.

Konateľ odporcu na pojednávaní žiadal návrh zamietnuť. Zo strany odporcu bola celkovo navrhovateľom vyplatená suma 15.000 Eur na základe zmluvy o úvere a dvoch dodatkov, ktorými bol úver navýšený. Keďže navrhovatelia úver nesplácali riadne a včas, odporca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru navrhovatelia vyrovnali úver v celosti. Navrhovatelia uhradili celkom sumu 19.240 Eur, z ktorej sumy 15.000 Eur predstavuje uhradená istina, 4.040 eur úroky, 100 Eur poplatok za poskytnutie úveru a 100 Eur poplatok za druhé navýšenie úveru. Odporca nepristúpil k výkonu záložného práva zriadené na rodinnom dome a pozemkoch navrhovateľov. Navrhovatelia titulom úveru odporcovi uhradili dňa 21.4.2010 sumu 210 Eur, 21.5.2010 sumu 210 Eur, 21.6.2010 sumu 210 Eur, dňa 21.7.2010 sumu 360 Eur, dňa 25.8.2010 sumu 360 eur a potom uhradili dňa 21.3.2011 sumu 17.690 eur. Konateľ odporcu poukázal na to, že navrhovatelia v návrhu okrem odplaty za úver nekonkretizovali iné neprijateľné zmluvné podmienky. Pokiaľ aj niektoré zo zmluvných podmienok vyhodnotí súd ako neprijateľné, nemôže to znamenať, že by bola zmluva o úvere neplatná v celom rozsahu, pretože neplatné podmienky sa dajú oddeliť od zvyšnej časti zmluvy. Odporca súhlasí s tým, že na zmluvný vzťah založený zmluvou o úvere sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rozhodujúce je, že tento zákon v spojení s nariadením vlády SR č. 238/2008

Z.z. určoval maximálnu výšku odplaty za spotrebiteľský úver a túto odplatu odporca v zmluve neprekročil. Navrhovatelia nevysvetlili, že akým spôsobom odplata za poskytnutý úver má byť v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovatelia po uzatvorení zmluvy o úvere sami navrhli navýšenie úveru a to dvakrát. Zmluva a dodatky k nej sú jasné, zrozumiteľné, navrhovatelia nemohli byť uvedení do omylu a v splátkovom kalendári čl. III bod 3 zmluvy o úvere sú uvedené jednotlivé splátky s tým, že v bode 4 tohto článku je vysvetlené, že v jednotlivých splátkach sú zahrnuté úroky a v poslednej splátke je zahrnutá i istina úveru. Odporca trval na vznesenej námietke premlčania. V tejto súvislosti poukázal na to, že dňa 21.3.2011 bol v celej sume splatený predmetný spotrebiteľský úver zo strany navrhovateľov a vtedy sa navrhovatelia dozvedeli, koľko nad rámec istiny úveru zaplatili navyše a od tohto okamihu začína plynúť premlčacia doba. Návrh na súd podali navrhovatelia až po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Predmetný úver považuje odporca za vyplatený v plnom rozsahu. Proti navrhovateľom odporca neuplatňuje a ani sa nechystá uplatniť žiadnu sankciu zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 10.6.2010 /ďalej len zákon č. 258/2001 Z. z./ Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

Podľa § 4 ods. 3 veta posledná zákona č. 258/2001 Z. z. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 23.3.2010 bola medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľmi 1/, 2/ ako dlžníkmi uzavretá zmluva o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe tejto zmluvy odporca poskytol navrhovateľom peňažné prostriedky vo výške 7.000 Eur, ktoré sa navrhovatelia zaviazali odporcovi splácať v dohodnutých 6 mesačných splátkach. Následným právnym úkonom účastníkov zo dňa 30.6.2010 označeným ako dodatok č. 1 k zmluve o úvere bol úver navýšený o 5.000 Eur na celkovú sumu 12.000 Eur a dodatkom č. 2 k zmluve o úvere bol úver navýšený na konečnú sumu 15.000 Eur a doba splatnosti zmenená na 12 mesiacov.

Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Navrhovatelia obsah zmluvy a dodatkov pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť. Navrhovateľom poskytol finančné prostriedky odporca v rámci jeho podnikateľskej činnosti a navrhovatelia pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľia, čo vyplýva aj z ich označenia v zmluve a toho, že úver použili na rekonštrukciu rodinného domu, v ktorom bývali. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže navrhovateľom bol úver poskytnutý na ich osobnú potrebu a odporca úver poskytol ako podnikateľ, keďže predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov. Súd zohľadnil skutočnosť, že odporca poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a navrhovateľom bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu a dopad uvedených právnych predpisov naň nespochybňoval ani odporca. Na uvedenú zmluvu o úvere sa potom vzťahuje aj zákon č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov a na dodatky č. 1, č. 2 k zmluve o úvere vzhľadom na dátum ich uzavretia sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinný od 11.6.2010.

Zákon č. 258/2001 Z.z. ako aj zákon č. 129/2010 Z.z. vyžadujú, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. V danom prípade úverová zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorú obligatórnu náležitosť musí obsahovať každá zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona č. 258/2001 Z.z. a ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. Táto náležitosť musí byť v zmluve uvedená tak, aby bolo jednoznačné, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Splátkový kalendár v čl. III bod 3 zmluvy o úvere v spojení s ust. čl. III bod 4 zmluvy o úvere podľa ktorého v jednotlivých splátkach sú zahrnuté úroky, v poslednej splátke je zahrnutá aj istina úveru, je v tomto smere nepostačujúci. V zmluve musí byť rozpísané, a rozčlenené,

aká suma z každej jednotlivej splátky pripadá na istinu úveru, aká suma na úrok, a aká suma na ďalšie poplatky. V poslednej splátke takéto rozčlenenie na úroky a istinu chýba. Navrhovateľka 2/ uviedla, že zo splátkového kalendára jej nie je zrejmé, aká čiastka z jednotlivej mesačnej splátky pripadá na istinu, aká na úrok a aká na poplatok. Túto obligatórnu náležitosť nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014). Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú prehľadne a zrozumiteľne informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich pláťbách a spôsobe ich započítavania. Túto zákonnú náležitosť neobsahujú ani dodatky č. 1, č. 2 k úverovej zmluve. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. a § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. sankcionujú absenciu týchto náležitostí v písomnej zmluve, tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Ďalej súd dodáva, že aj v prípade, pokiaľ by zmluva o úvere a dodatky k nej mali uvedenú náležitosť, nevzniklo by odporcovi právo voči navrhovateľom na úrok z úveru, ktorý navrhovatelia uhradili odporcovi spolu s istinou. Zmluvné ustanovenie o riadnom úroku z úveru v sadzbe 36% ročne je totiž podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatné. Podľa štatistického prehľadu priemerných úrokových mier uverejnených Národnou bankou Slovenska získaného z webovej stránky www.nbs.sk pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v marci 2010 s dobou splatnosti do 1 roka bola priemerná úroková miera vo výške 6,66 % ročne, pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v júni 2010 / vyplatenie navýšenia úveru na základe dodatku č. 1/ s dobou splatnosti do 1 roka bola priemerná úroková miera vo výške 7,19 % ročne, a pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v septembri 2010 / vyplatenie navýšenia úveru na základe dodatku č. 2/ s dobou splatnosti do 1 roka bola priemerná úroková miera vo výške 6,93% ročne. Úrok z úveru dojednaný v predmetnej zmluve viac ako päťnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov pri obdobných spotrebiteľských úveroch poskytnutých v danom čase a zavádza značnú nevyváženosť do zmluvného vzťahu, porušuje pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Zmluvné ustanovenia o riadnom úroku z úveru v zmluve o úvere a dodatkoch č. 1, č. 2 sú podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatné. Rovnako Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uzavrel, že neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úroku v zmluve, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Zmluvné ustanovenia o úroku z úveru je možné v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka oddeliť od ostatného obsahu zmluvy, ktorá ostáva platnou. Odporca poukázal na to, že odplata bola v zmluve o úvere dojednaná v súlade s § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z. a nariadením vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že nariadenie vlády SR č. 238/2008 Z.z. bolo zrušené dňa 11.6.2010 zákonom č. 129/2010 Z.z.. Citované nariadenie vlády SR bolo teda platné len v čase uzavretia zmluvy o úvere, nebolo už platné v čase uzavretia dodatkov č. 1 a č. 2 k zmluve o úvere. Súd ma za to, že odplata za úver, ktorá je v súlade s nariadením vlády SR č. 238/2008 Z.z. môže byť v rozpore s dobrými mravmi. Tento vykonávací predpis vlády SR neobmedzuje súd v posúdení zmluvného ustanovenia o riadnych úrokoch z úveru vo svetle dobrých mravov podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, či sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere alebo inú spotrebiteľskú zmluvu. Porovnanie dojednania o úrokoch z konkrétneho úveru s inými obdobnými úvermi, ktoré v danom mieste a čase boli poskytované inými veriteľmi pre účely posúdenia súladnosti dojednania o úrokoch s dobrými mravmi vyhodnotil ako správny postup aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 5Co/635/2014 zo dňa 11.2.2015, Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 19Co/104/2014 zo dňa 16.6.2015, Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp. zn. 6Co 699/2014 zo dňa 23.6.2015.

Súd nedospel k záveru, že by mala byť zmluva o úvere v znení jej dodatkov č. 1, č. 2 neplatná v celom rozsahu, ako to tvrdili navrhovatelia v písomnom doplnení návrhu. Právny zástupca navrhovateľ na pojednávaní zároveň poukázal na niektoré ustanovenia zmluvy o úvere, ktoré považujú navrhovatelia za neprijateľné zmluvné podmienky. Pokiaľ ide o ustanovenie čl. 17 bod 4 zmluvy o úvere, na základe ktorého sa zmluvný vzťah založený predmetnou zmluvou má riadiť Obchodným zákonníkom, súd toto

považuje za zmluvné ustanovenie, ktoré je v rozpore s ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom a odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Predmetné zmluvné ustanovenie je teda absolútne neplatné. Súd podľa § 53 ods. 1 vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku zmluvné ustanovenie v zmluve o úvere a dodatkoch k nej, podľa ktorých mali navrhovatelia splácať v splátkach najprv úrok, až poslednou splátkou malo dôjsť k úhrade istiny úveru, pričom posledná splátka úveru bola v neprimeranej výške oproti predchádzajúcim mesačným splátkam. V zmysle zmluvy o úvere posledná 6. splátka vo výške 7.210 Eur 34 násobne prevyšuje prvých 5 splátok po 210 Eur. Splácanie istiny a úrokov je tak rozvrhnuté v splátkach nerovnomerne, výrazne na neprospech spotrebiteľov, posledná splátka je pre navrhovateľov likvidačná. Text zmluvy, ktorý pripravoval odporca ako dodávateľ nemali navrhovatelia ako spotrebiteľia možnosť ovplyvniť. Z uvedených dôvodov súd uzavrel, že predmetné zmluvné ustanovenie zavádza značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán na neprospech spotrebiteľa. Neprijateľné zmluvné podmienky sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Tieto zmluvné ustanovenia ako aj ustanovenie o výške úroku z úveru sú z uvedených dôvodov neplatné. Ich neplatnosť však nemá za následok neplatnosť celého právneho úkonu. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka neplatné časti právneho úkonu v zásade nezapríčiňujú neplatnosť celého právneho úkonu, ak ich možno oddeliť od ostatného obsahu právneho úkonu. Citované ustanovenie je vyjadrením teórie zachovania platnosti zmlúv. V danom prípade uvádzané zmluvné ustanovenia ako aj dojednanie o úroku z úveru možno oddeliť od zvyšného obsahu zmluvy, ktorá ostáva platnou. Úrok z úveru je síce podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, no na vec sa vzťahujúci zákon č. 258/2001 Z.z. (ustanovenia § 4 ods. 2, ods. 3) v prípade porušenia zákonom stanovených povinností zo strany dodávateľa čo do obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionujú dodávateľa tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a teda ponechávajú v platnosti aj takúto vadnú zmluvu o úvere v tom smere, že spotrebiteľ nie je povinný platiť úroky z úveru, a ide o bezúročný úver. Súd sa v rámci kontroly prijateľnosti zmluvných ustanovení ďalšími zmluvnými podmienkami nezaoberal, pretože bolo preukázané, že dlh titulom úveru je splnený, čo potvrdil aj konateľ odporcu, ktorý zároveň uviedol, že odporca sa zmluvné sankcie proti navrhovateľom nechystá uplatniť.

Odporca navrhovateľom vyplatil úver v úhrnnej výške 15.000 Eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keď predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, mal odporca právo iba na vrátenie istiny poskytnutého úveru 15.000 Eur, ktorú uhradili navrhovatelia odporcovi v 3 platbách po 210 Eur v dňoch 21.4.2010, 21.5.2010, 21.6.2010, v 2 platbách po 360 Eur v dňoch 21.7.2010 a 25.8.2010 a poslednou platbou vo výške 17.690 Eur dňa 21.3.2011. Na úhradu istiny bolo treba započítať aj peňažné plnenia navrhovateľov 2 x 100 Eur, ktoré zaplatili odporcovi dňa 23.3.2010 ako poplatok 100 Eur za poskytnutie úveru a dňa 2.9.2010 ako poplatok 100 Eur za druhé navýšenie úveru, keďže odporcovi nevzniklo voči navrhovateľom právo ani na poplatky. Z vykonaného dokazovania tak vyplynulo, že navrhovatelia odporcovi zaplatili titulom úveru celkovú sumu 19.240 Eur. Medzi navrhovateľmi a odporcom vznikol záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď odporca prijal od navrhovateľov plnenie bez právneho dôvodu. Neoprávnený majetkový prospech odporcu predstavujú úroky a poplatky, vyplatené odporcovi zo strany navrhovateľov v sume 4.240 Eur /19.240 Eur - 15.000 Eur/, na ktoré nemal odporca právo. Obsah tohto záväzkového vzťahu je povinnosť odporcu ako povinného subjektu, ktorý sa na úkor navrhovateľov bezdôvodne obohatil vydať navrhovateľom ako oprávneným subjektom tento majetkový prospech.

Odporca namietol premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predmetné právo je právom majetkovým a preto podlieha premlčaniu. Súd sa teda zaoberal vnesenou námietkou premlčania, pretože premlčané právo podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno priznať. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 107 ods. 1, ods. 2 rozlišuje subjektívnu dvojročnú premlčaciu dobu a objektívnu trojročnú premlčaciu dobu. Počiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby viaže ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka na moment, keď sa oprávnená osoba dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu o tom, že subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala navrhovateľom plynúť dňa 21.3.2011, kedy bol v celej sume splatený predmetný spotrebiteľský úver zo strany navrhovateľov a vtedy sa podľa odporcu mali navrhovatelia dozvedieť, koľko nad rámec istiny úveru zaplatili naviac. Odporca nepreukázal, žeby navrhovatelia mali vedomosť o neprimeraných úrokoch z úveru už dňa 21.3.2011, kedy bol úver s úrokmi splatený poslednou platbou navrhovateľov

vykonanou vo výške podľa oznámenia odporcu zo dňa 11.11.2010, pričom predtým došlo k zosplatneniu úveru odporcom. Navrhovatelia toto tvrdenie odporcu nepotvrdili, ale uviedli, že o tom, že úroky z úveru sú neprimerane vysoké sa dozvedeli až v marci roku 2014 od inej osoby, a preto sa obrátili na právneho zástupcu. Súd nemal dôvod neveriť tvrdeniu navrhovateľov. Je potrebné zdôrazniť, že citované ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka viaže počiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia na skutočnú, nie na predpokladanú znalosť oprávneného o tom, že iný subjekt sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Za účelom zaručenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch Občiansky zákonník stanovuje v § 107 ods. 2 aj trojročnú objektívnu premlčaciu dobu, ktorá plynie od momentu kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Objektívna premlčacia doba je konečná, nemôže byť predĺžená subjektívnou premlčacou dobou. K bezdôvodnému obohateniu došlo dňa 21.3.2011, kedy navrhovatelia zaplatili odporcovi okrem zvyšku istiny úveru aj príslušenstvo úveru, na ktoré nemal odporca právo. Od nasledujúceho dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá plynula bez prerušenia, a v posledný deň premlčacej doby, ktorý pripadol podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka na 21.3.2014 podali navrhovatelia návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia na súd elektronickými prostriedkami, pričom v súlade s § 42 ods. 1 O.s.p. návrh doplnili písomne v lehote 3 dní. Uplatnené právo navrhovateľov na vydanie bezdôvodného obohatenia teda nie je premlčané.

Z uvedených dôvodov za použitia citovaných ustanovení právnych predpisov súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom sumu 4.240 Eur titulom bezdôvodného obohatenia a v časti o zaplatenie sumy 10 Eur návrh zamietol, keďže nemal preukázané, žeby sa odporca na úkor navrhovateľov bezdôvodne obohatil aj v tejto sume.

Navrhovatelia boli neúspešní v pomerne nepatrnej časti (10 Eur z celkovo uplatnenej sumy 4.250 Eur predstavuje 0,24%), a preto majú proti odporcovi podľa § 142 ods. 3 O.s.p. právo na plnú náhradu trov konania. Právny zástupca navrhovateľov uplatnil trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 1.485,64 Eur za 5 úkonov právnej služby, a to prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 5.3.2014, podanie návrhu na súd 21.3.2014, doplnenie návrhu na začatie konania 19.9.2014, účasť na pojednávaniach v dňoch 8.7.2015, 18.9.2015. Súd nepriznal odmenu a náhrady za doplnenie návrhu na začatie konania zo dňa 19.9.2014 učené právny zástupcom navrhovateľov na základe výzvy súdu zo dňa 14.8.2014, pretože návrh na začatie konania mal byť na súd podaný so všetkými náležitosťami, teda tak, aby súd nemusel vyzývať právneho zástupcu navrhovateľov na doplnenie podania, a preto akékoľvek doplnenie neúplného podania nemôže byť odmenené ako samostatný úkon, ale len v rámci priznaných trov za úkon podanie návrhu na súd. Za ostatné 4 účelné úkony právnej služby pri hodnote sporu 4.250 Eur patrí podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny 151,05 Eur x 4 úkony a režijný paušál vo výške 8,04 Eur x 2 úkony z roku 2014, vo výške 8,39 Eur x 2 úkony z roku 2015. Pretože pojednávania v dňoch 8.7.2015, 18.9.2015 boli vykonané mimo miesta sídla právneho zástupcu navrhovateľov, patria mu za tieto úkony podľa § 16 ods. 4 citov. vyhlášky cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, ev. č. KE 264HO, č. TP: PA 896948 v sume 185,29 Eur (základná náhrada 122,61 Eur a náhrada za spotrebované PHM v sume 62,68 Eur) za deň 8.7.2015 a v sume 176,16 Eur (základná náhrada 122,61 Eur a náhrada za spotrebované PHM v sume 53,55 Eur) za deň 18.9.2015, za použitia výpočtu základnej náhrady (0,183 Eur x 670 km - vzdialenosť Košice - Trenčín a späť) a výpočtu náhrady za spotrebované pohonné látky (spotreba 6,2l/100 km x 670 km x cena PHM vo výške 1,509 Eur /1 liter benzínu dňa 8.7.2015 a vo výške 1,289 Eur /1 liter benzínu dňa 18.9.2015). Za účasť na pojednávaniach právny zástupcu navrhovateľov prináleží podľa § 17 ods. 4 citov. vyhlášky aj náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie a späť vo výške 223,68 Eur (13,98 Eur x 16 začaté polhodiny) x 2 pojednávania. Súd potom zaviazal odporcu, aby navrhovateľom zaplatil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.445,87 Eur, a to do rúk právneho zástupcu navrhovateľov podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným

počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.